

[Stegger Nielsen.]

det, at siden 1943 har der været ydet et Tillæg til Satsene i denne Lov paa 30 pCt. i Henhold til de aarlige Bevillingslove. Ogsaa til Satsene i den almindelige Ulykkesforsikringslov af 20. Maj 1933 — som i alt væsentligt ligger til Grund for Loven om Invaliditetserstatning til militære værnepligtige, altsaa Loven af 1934 — er der hvert Aar siden 1940 ydet et Tillæg, hvilket Tillæg i 1945—46 er naaet op paa 55 pCt. — en Stigning, der i alt væsentligt svarer til Stigningen i de ufaglærte Arbejderes Lønninger.

Der er altsaa til disse to Love, baade Loven af 1919 og den almindelige Ulykkesforsikringslov af 1933, ydet Tillæg, men derimod ikke til 1934-Loven. Det er derfor indlysende rigtigt, at der her af den højtærede Arbejds- og Socialminister stilles Forslag om en à jour-Føring af denne Lov paa samme Maade som af den almindelige Ulykkesforsikringslov.

Efter 1934-Loven laa Ydelserne oprindelig noget højere end efter den almindelige Ulykkesforsikringslov, baade Aarsløn og Dagpenge, hvilket havde sin fornuftige Begrundelse i, at det var en tvungen Værnepligt, der var Tale om. Det gælder imidlertid ikke efter den Forhøjelse, der, som jeg lige har nævnt, er givet Ulykkesforsikringslovens Sats, men altsaa ikke 1934-Lovens. Dette Forhold bør rettes, og det er det, der tilsigtes ved nærværende Lovforslag, hvorefter Satsene i Lov af 27. Marts 1934 om Invaliditetserstatning til tilskadekomne militære værnepligtige midlertidigt forhøjes med et Tillæg paa 55 pCt. Dette vil mit Parti gerne medvirke til, og det kan vi anbefale. Jeg har forstaaet paa den højtærede Arbejds- og Socialminister, at han ogsaa har til Hensigt at søge Bevilling til Forhøjelse af 1919-Lovens Sats, saa at det i Øjeblikket gældende Tillæg paa 30 pCt. tilsvarende forhøjes til 55 pCt. Vi faar derved en à jour-Føring for begge Loves Vedkommende.

Nærmere Enkeltheder kan jo overvejes, og Spørgsmaal vedrørende Aarsløn, Dagpenge, Kapitalisering af Beløbet, den almindelige Renteudbetaling, og hvad der ellers maatte være, vil kunne stilles under den korte Udvalgsbehandling, som jeg hører der ønskes, men jeg skal, idet jeg

henholder mig til den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsættelsen og til Bemærkningerne til Lovforslaget, paa mit Partis Vegne anbefale dette til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Malchau: Som allerede nævnt drejer det foreliggende Lovforslag sig om en à jour-Føring af de Erstatninger, der i Henhold til Lov af 27. Marts 1934 ydes tilskadekomne militære værnepligtige, og det er blot et Spørgsmaal, synes jeg, om den nu foreslaaede Regulering ikke burde være kommet paa et tidligere Tidspunkt. Der har siden 1940 været udbetalt et Tillæg til Ydelserne efter den almindelige Ulykkesforsikringslov af 20. Maj 1933, hvilket Tillæg nu er naaet op paa 55 pCt. af de oprindelige Ydelser, hvorimod der til Ydelserne efter den Lov, vi her behandler, hidtil ikke har været givet noget Tilskud.

Erstatningsydelseerne i Henhold til denne Lov fastsættes jo efter de samme Principper, som er gældende for den almindelige Ulykkesforsikringslov, kun ligger de noget højere — det gjorde de i hvert Tilfælde oprindelig —, idet Maksimumsaarslønnen, der blev lagt til Grund for Fastsættelsen af Erstatningerne, var 3 000 Kr. efter denne Lov mod 2 100 Kr. efter den almindelige Ulykkesforsikringslov. Nu foreslaas altsaa Maksimumsaarslønnen for de militære Invaliders Vedkommende forhøjet med 55 pCt. til 4 650 Kr. og Renter og andre Ydelser ligeledes forhøjet med 55 pCt., men vel at mærke kun gældende for Aaret 1945—46. Jeg gaar dog ud fra, at disse Bestemmelser efter Udløbet af dette Aar vil blive taget op til Revision i Lighed med den almindelige Ulykkesforsikringslov. Saadan forstaar jeg Ordlyden af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og jeg antager ogsaa, det er Hensigten, at de Erstatninger, der gives til de militære Invalidere, stadig skal ligge noget over de Ydelser, der gives efter Ulykkesforsikringsloven, netop med den Begrundelse, at de, som det her drejer sig om, har paadraget sig Skaden under Udøvelsen af den tvungne Værnepligt. Erstatningerne til de militære Invalidere beregnes jo dels efter Loven af 1919, ændret i 1927, dels efter denne Lov af